ଜଗଦିଶ୍ ପ୍ରସାଦ

ବନାମ

ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ

ଏପ୍ରିଲ 15,1965

[ଏ. କେ. ସରକାର, ରଘୁବର୍ ଦୟାଲ ଏବଂ ଆର୍. ଏସ୍. ବାଚାୱତ୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ଖାଦ୍ୟ ଅପମିଶ୍ରଣ ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମ, 1954-"ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧ" ପାଇଁ ଅଧିକ ଦଣ୍ଡ- "ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧ" ର ଅର୍ଥ-ସମାନ ପ୍ରକାରର ଅପରାଧ କିମ୍ବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଅପରାଧ :

ଆବେଦନକାରୀ ଥରେ ଖାଦ୍ୟ ଅପମିଶ୍ରଣ ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମ, 1954 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ପାତ୍ରରେ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀକୁ ଆଚ୍ଛାଦନ ନକରି ବିକ୍ରୟ ନିମିତ୍ତ ରଖିବାଥିବା ହେତୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ପାଇଁ ବାରଣ କରାଯାଇଥିବା ରଙ୍ଗରେ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀକୁ ରଙ୍ଗଯୁକ୍ତ କରି ବିକ୍ରୟ କରିଥିବା ହେତୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ।ଅଧିନିୟମର ଧାରା 16 (1) ଅନୁଯାୟୀ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦୋଷକୁ "ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧ" ଭାବରେ ବିବେଚନା କରି ବିଚାର କରୁଥିବା ଅଦାଲତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୁଇ ବର୍ଷ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କଲେ ।ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରେ ପ୍ରତିକାର ପାଇବାରେ ବିଫଳ ହେବା ପରେ ସେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆବେଦନ ଦ୍ୱାରା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଗଲା ଯେ ଧାରା 16 (1) ଦ୍ୱାରା ବିବେଚନା କରାଯାଇଥିବା "ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧ" ପ୍ରଥମ ଭଳି ସମାନ ପ୍ରକାରର ଅପରାଧ ହୋଇଥିବ ଏବଂ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ତାହା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅପରାଧ ପାଇଁ ନୁହେଁ ।

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଗଲା : (i) ଧାରା 16 (1) ରେ "ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧ" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିଟିରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସମୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟ, ଏବଂ କିନ୍ତୁ ସମାନ ପ୍ରକାରର ଦ୍ୱିତୀୟ ନୁହେଁ ।ଏହି ଧାରା ସମାନ ପ୍ରକାରର "ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧ" ବୋଲି କିଛି କୁହେ ନାହିଁ; ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସେଠାରେ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ, ତୃତୀୟ ଅପରାଧ ପରେ, ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ଧାରାରେ ବ୍ୟବହୃତ 'ଅନୁକ୍ରମିକ ଅପରାଧ' ବାକ୍ୟାଂଶରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ 'ପ୍ରଥମ', 'ଦ୍ୱିତୀୟ' ଏବଂ 'ତୃତୀୟ' ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ

ସମୟ ଅନୁସାରେ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଘଟୁଥିବା ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକୁ ସୂଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଟେ ।

ଉପଧାରାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅପରାଧର ପୁନରାବୃତ୍ତିକୁ ରୋକିବା । ସେଥିପାଇଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ କରାଯାଇଥିବା ଅପରାଧ ପାଇଁ ଅଧିକ କଠୋର ଦଣ୍ଡର ପ୍ରାବଧାନ ରଖାଯାଇଛି । କେବଳ ସମାନ ପ୍ରକାରର ଆଚରଣର ପୁନରାବୃତ୍ତିକୁ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

(ii) ଏହି ଅଧିନିୟମରେ କୌଣସି ଆଧାର ନାହିଁ ଯେ ଲଘୁ ଏବଂ ଗୁରୁତର ଅପରାଧ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ କରିବା ଏବଂ ତା 'ପରେ ଯୁକ୍ତି କରିବା ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଏକ ଅଧିକ କଠୋର ଦଣ୍ଡ ଲାଗୁ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖି ନଥାଇପାରେ ଯାହା ପ୍ରଥମଟି ଅପେକ୍ଷା କମ୍ ଗୁରୁତର ପ୍ରକୃତିର ହୋଇପାରେ ।ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅପରାଧ ପାଇଁ ସମାନ ଦଣ୍ଡର ପ୍ରାବଧାନ ରହିଛି ।ଯଦି ଦଣ୍ଡ ସମାନ ହୁଏ, ତେବେ ଏହା ଅନୁସରଣ କରିବ ଯେ ଆଇନ ସେମାନଙ୍କୁ ସମାନ ଗମ୍ଭୀରତା ପ୍ରକୃତିର ବୋଲି ବିବେଚନା କରେ ।

(iii) ଯଦିଓ ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇନାହିଁ କିନ୍ତୁ "ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧ" ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପରାଧ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।ଧାରା 16 (1) ରେ ପ୍ରାବଧାନ ରହିଛି ଯେ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଖଣ୍ଡ (a) ରୁ (g) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ କୌଣସି କୁକାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେ ପ୍ରଥମ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦଣ୍ଡ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଆଉ ଅଧିକ ଦଣ୍ଡ ଏବଂ ତୃତୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ତାଠାରୁ ଅଧିକ ଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବେ ।ଏହା ସ୍ୱଷ୍ଟ ଯେ ବିଭିନ୍ନ ଖଣ୍ଡରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ କୃତି କିମ୍ବା ଅକୃତି ଗୁଡିକ ସେହି ଅପରାଧଗୁଡିକୁ ସୂଚାନ୍ତି ଯେଉଁଗୁଡିକ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡବିଧାନର ପ୍ରାବଧାନ ରହିଛି । ଉପଧାରାର ଏହି ଢାଞ୍ଚାରୁ, ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସୂଚିତ ହୁଏ ଯେ କେବଳ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିଲା ।

ନଗର ପରିଷଦ , ସାହାରନପୁର ବନାମ ଅବଦୁଲ ୱାହିଦ, A.I.R. (1959) All. 695, *ଚୁଙ୍ଗାନ ବନାମ ରାଜ୍ୟ,* A.I.R. (1950) All. 629 ଏବଂ *ଲେଖକମାନଙ୍କ ମାମଲାରେ (1889), L.R.* 22 Q.B.D. 345,କୁ ସୂଚିତ କରାଗଲା ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 43/1965 ।

ଅପରାଧିକ ସଂଶୋଧନ ସଂଖ୍ୟା 2097/1963 ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନଭେମ୍ବର 10,1964 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ *ବି. ସି. ମିଶ୍ରା ।*

ଉତ୍ତରଦାତା ତରଫରୁ *ଓ. ପି. ରାଣା ।*

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଏହି ଆବେଦନଟି ଖାଦ୍ୟ ଅପମିଶ୍ରଣ ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମ, 1954 ର ଧାରା 16 ଉପଧାରା (1) ର ସଂରଚନା ଉପରେ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଏ । ଏହି ଅଧିନିୟମର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରଖିଥିବା ଉପଧାରାରେ ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ , "ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ, ଏକ ଅବଧି ପାଇଁ ଜୋରିମାନା ସହିତ କାରାଦଣ୍ଡ ଯାହା ଦୁଇ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇପାରେ"।ପ୍ରଥମ ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା ଏକ ସରଳ ଦଣ୍ଡର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରଖେ ।ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଥିଲେ କି ?ଆବେଦନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଆଦେଶ କରୁଥିବା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଆଦେଶ, ଏହାକୁ କେବଳ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନରେ ସୀମିତ ରଖିଥିଲେ ।

ଏହା ଜଣାପଡେ ଯେ ପୂର୍ବରୁ ଏକଦା ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ନିୟମ 49 ର ଉପନିୟମ (3) ର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀ ଖାଦ୍ୟ-ସାମଗ୍ରୀକୁ ଆଚ୍ଛାଦନ ନକରି ଏକ ପାତ୍ରରେ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ସେଥି ପାଇଁ ଧାରା 16 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲେ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଅପରାଧ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ Rs. 40 ଟଙ୍କାର ଜୋରିମାନା ସହିତ ଦଣ୍ଡିତ କରାଗଲା । ଏଥର ସେ ଖାଦ୍ୟ-ସାମଗ୍ରୀ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ଯାହା ଏକ ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗିନ୍ ହୋଇଥିଲା, ଯାହାର ବ୍ୟବହାରକୁ ସେହି ସମାନ ଅଧିନିୟମର ନିୟମ 28 ରେ ବାରଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ପରାମର୍ଶଦାତା ବିବୃତି ଦେଲେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପରାଧଟି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧ ନୁହେଁ । ଯଦିଓ ଆମେ ତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ବୁଝିଛୁ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ କିଛି ଅସୁବିଧାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛୁ, ତେବେ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧ ହେଉଛି ସେହି ସମାନ ପ୍ରକାର କିମ୍ବା ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ବିବେଚିତ ଏକ ଅପରାଧ ଯାହା ପାଇଁ ସେ ପୂର୍ବରୁ ଏକଦା, ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମତରେ, ଯଦି ନିୟମ 49ର ଉପନିୟମ (3) ର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ,

ବର୍ତ୍ତମାନର ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତିକରଣ ଏକ ପାତ୍ରରେ ଆଚ୍ଛାଦନ ନକରି ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ରଖିବା ପାଇଁ ଥିଲା , ତେବେ କେବଳ ଏହା ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ହୋଇଥାନ୍ତା, କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଦୋଷୀସାବ୍ୟସ୍ତିକରଣ ନିଷିଦ୍ଧ ରଙ୍ଗଯୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଥିଲା, ତେଣୁ ଏହା ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ନଥିଲା ।

ଏହି ଯୁକ୍ତି ଗ୍ରହଣୀୟ ବୋଲି ଆମକୁ ମନେହୁଏ ନାହିଁ । ପ୍ରକୃତ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, 'ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧ "ଶବ୍ଦଗୁଡିକର ଅର୍ଥ କ" ଣ ?ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ବିଦ୍ୱାନ ପରାମର୍ଶଦାତା , ୱେବଷ୍ଟରଙ୍କର ନୂତନ ବିଶ୍ୱ ଅଭିଧାନ ପ୍ରତି ଆମର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କଲେ , ଯେଉଁଠାରେ 'ଦ୍ୱିତୀୟ' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଗୁଡିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିକର ଅର୍ଥରେ ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ ତାହା 'ଅନ୍ୟ ସହିତ ସମାନ ପ୍ରକାରର' । ସେହି ଅର୍ଥକୁ ଉପଧାରାରେ ସେହି ଶବ୍ଦର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ସହ ଯୋଡ଼ା ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅପରାଧଗୁଡ଼ିକ 'ପ୍ରଥମ', 'ଦ୍ୱିତୀୟ' କିମ୍ବା 'ତୃତୀୟ' ହୋଇଥିବାରୁ,ଏହା ସେହି କ୍ରମରେ ଦଣ୍ଡବିଧାନକୁ ବୃଦ୍ଧି କରେ । ତେଣୁ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରେ ଯେ , "ତୃତୀୟ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅପରାଧଗୁଡିକ ପାଇଁ, ଏକ ଅବଧି ପାଇଁ କାରାଦଣ୍ଡ ଯାହା ଜୋରିମାନା ସହିତ ଚାରି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇପାରେ" । 'ପରବର୍ତ୍ତୀ' ଶବ୍ଦ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ 'ପ୍ରଥମ', 'ଦ୍ୱିତୀୟ' ଏବଂ 'ତୃତୀୟ' ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସମୟ ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଘଟୁଥିବା ଘଟଣାକୁ ସୂଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା । ଧାରା 16 ର ଉପଧାରା (2) ମଧ୍ୟ ସମାନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଆଡକୁ ବାଟ କଢାଏ । ଏହା ପ୍ରାବଧାନ ରଖେ ଯେ, "ଯଦି ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପରେ ସମାନ ଅପରାଧ କରନ୍ତି", ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦୋଷୀସାବ୍ୟସ୍ତିକରଣ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନାମ ଏବଂ ଠିକଣା ସହିତ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ଦଣ୍ଡବିଧାନକୁ , ତାଙ୍କ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଏକ ଖବରକାଗଜରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇପାରେ ।"ପରବର୍ତ୍ତୀ" ଶବ୍ଦଟି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଏହି ବିଧାନ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ କରାଯାଇଥିବା ଅପରାଧ ବିଷୟରେ ବିଚାର କରୁଥିଲା ଏବଂ ସମୟର ଏକ କ୍ରମକୁ ସୂଚିତ କରୁଥିଲା । ଯେଉଁ ଅଭିଧାନ ପ୍ରତି ବିଦ୍ୱାନ ପରାମର୍ଶଦାତା ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି, ସେ ଯେଉଁ ଅର୍ଥ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ତାହାକୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି, ଯେ " ସେଠାରେ କୌଣସି ଦ୍ୱିତୀୟ ଶେକ୍ସପିୟର ନାହାଁନ୍ତି" । ଏହା ଆମକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ମନେହୁଏ ଯେ ଏହି ବାକ୍ୟରେ 'ଦ୍ୱିତୀୟ' ଶବ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ ଅର୍ଥକୁ ଉପଧାରାରେ ବ୍ୟବହୃତ 'ଦ୍ୱିତୀୟ' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ସହ ଯୋଡ଼ା ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ତା 'ପରେ "ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧ" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିଟିର "ଅପରାଧ" ଶବ୍ଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଆମେ ଏହାକୁ ପୂର୍ବ ଅପରାଧ ଭଳି ସମାନ ପ୍ରକାର କିମ୍ବା ଆଚରଣ ଦ୍ୱାରା ଘଟିଥିବା ଅପରାଧରେ ସୀମିତ ରଖିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ପାଉନାହୁଁ । ଉପଧାରା ସମାନ ପ୍ରକାରର "ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧ" ବୋଲି କିଛି କୁହେ ନାହିଁ; ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସେଠାରେ ନାହିଁ । ଉପଧାରାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅପରାଧର ପୁନରାବୃତ୍ତିକୁ ରୋକିବା । ସେଥିପାଇଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ କରାଯାଇଥିବା ଅପରାଧ ପାଇଁ ଏକ ଅଧିକ କଠୋର ଦଣ୍ଡର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରଖାଯାଇଛି ।ଆମେ କଳ୍ପନା କରିପାରିବୁ ନାହିଁ ଯେ କେବଳ ସମାନ ପ୍ରକାରର ଆଚରଣର ପୁନରାବୃତ୍ତିକୁ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଦ୍ୱାରା କେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ ହୋଇଥାନ୍ତା ? ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ବିଭିନ୍ନ କୁକାର୍ଯ୍ୟ କୁ ବନ୍ଦ କରିବା । ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି କୌଣସି ଅପରାଧିକ କାର୍ଯ୍ୟର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଏକ କଠୋର ଦଣ୍ଡ ଲାଗୁ କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ସାଧିତ ହୁଏ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧର ଅଭିଯୋଗର ଗମ୍ଭୀରତା ହେଉଛି ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଅପରାଧର ପୁନରାବୃତ୍ତି ଏବଂ ଏଥିରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଅପରାଧଗୁଡିକର ପୁନରାବୃତ୍ତି ନୁହେଁ । କୌଣସି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଯାହା ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବ ନାହିଁ ତାହା ଅସ୍ୱାଭାବିକ ହେବ । ତେଣୁ, ଆମେ ଭାବୁ ଯେ "ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ପରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅପରାଧ ।

କୁହାଗଲା ଯେ ଏହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ହେବ, ଯଦି ଏହି ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଏକ ଅଧିକ କଠୋର ଦଣ୍ଡ ଲାଗୁ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା ଯାହା ଏକ ଲଘୁ ପ୍ରକୃତିର ହୋଇପାରେ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଅପରାଧ ଯାହା ଏକ ଗୁରୁତର ପ୍ରକୃତିର ହୋଇଥାଇପାରେ ତାହା ପାଇଁ ଏକ ସରଳ ଦଣ୍ଡ ଲାଗୁ କରିଥାଏ । ଏହି ଯୁକ୍ତି ଭ୍ରାନ୍ତ ଅଟେ । ଏହି ଅଧିନିୟମରେ ଲଘୁ ଏବଂ ଗୁରୁତର ଅପରାଧ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ କରିବାର କୌଣସି ଆଧାର ନାହିଁ, କାରଣ ଏହି ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅପରାଧ ପାଇଁ ସମାନ ଦଣ୍ଡର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ଯଦି ଦଣ୍ଡ ସମାନ ହୁଏ, ତେବେ ଏହା ଅନୁସରଣ କରିଥାନ୍ତା ଯେ, ଆଇନ ସେମାନଙ୍କୁ ସମାନ ଗମ୍ଭୀରତାର ସହ ବିବେଚନା କରେ । ଏହି ତର୍କର ଦୁର୍ବଳତା ଆହୁରି ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ଯଦି ଆମେ ଏକ ମାମଲା ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରଥମ ଅପରାଧ ଏକ ଲଘୁ ପ୍ରକୃତିର ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟଟି ଗୁରୁତର ପ୍ରକୃତିର ଥିଲା, ଯଦିଓ ସେଗୁଡିକୁ ବିଭିନ୍ନ କୁକାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଘଟାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଅନୁରୂପ ଭାବରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଜନକ ହେବ ଯଦି ଏପରି

ଏକ ମାମଲାରେ ଏହି ଅଧିନିୟମଟି, ପରବର୍ତ୍ତୀ ଏବଂ ଗୁରୁତର ଅପରାଧ ପାଇଁ ସମାନ ଦଣ୍ଡକୁ ବିଚାର କରେ, ଯଦି ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅପରାଧ ଏକ "ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧ" ହୋଇନଥାଏ ।ଏହି ଯୁକ୍ତି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ପରାମର୍ଶଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତାବିତ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ କୌଣସି ସମର୍ଥନ ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ ।

ବିଦ୍ୱାନ ପରାମର୍ଶଦାତା ତା'ପରେ କହିଲେ ଯେ "ଅପରାଧ" ଶବ୍ଦକୁ ସାଧାରଣ ଖଣ୍ଡ ଅଧିନିୟମ , 1897 ର ଧାରା 2 (38) ରେ ପରିଭାଷିତ ହୋଇଥିବା ଅନୁଯାୟୀ ବୁଝିବାକୁ ପଡିବ ତେଣୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବର୍ତ୍ତମାନ ବଳବତ୍ତର ଥିବା ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ଦଣ୍ଡନୀୟ ହୋଇଥିବା କୌଣସି କୃତି କିମ୍ବା ଅକୃତିକୁ ସୂଚାଏ । ଯଦି ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଚାରାଧୀନ ପ୍ରାବଧାନରେ "ଅପରାଧ" ଶବ୍ଦ ପାଇଁ ଏହି ସଂଜ୍ଞାକୁ ବଦଳାଇବୁ, ଏହାର ଅର୍ଥ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ଦଣ୍ଡନୀୟ ଏକ କୁକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ସେହି ଆଇନ ହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅଧିନିୟମ ହେବା ଉଚିତ । ଏହା ବିଦ୍ୱାନ ପରାମର୍ଶଦାତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ଆଦୌ ଦର୍ଶାଏ ନାହିଁ; ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଏ ।

"ଅପରାଧ" ଶବ୍ଦଟି ନିଃସନ୍ଦେହରେ, 'ଅଧିନିୟମ' ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପରାଧକୁ ବୁଝାଏ । ସମ୍ଭବତଃ ଏହାର ଅର୍ଥ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଅପରାଧ କୁ ସୁଚାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ମତ ସର୍ବଦା ସେହି ସମସ୍ତ ମାମଲାଗୁଡିକରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି, ଯାହାକୁ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇଛି । *ନଗର ପରିଷଦ, ସାହାରନପୁର ବନାମ ଅବଦୁଲ ୱାହିଦ* ([1])ଏବଂ *ଚୁଙ୍ଗାନ ବନାମ ରାଜ୍ୟ* ([2]) ମମାଲାଗୁଡିକୁ ଦେଖନ୍ତୁ । *ଲେଖକମାନଙ୍କ* ([3]) ମାମଲାରେ ଏହା କୁହାଗଲା ଯେ ," ଯେଉଁଠାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକା ଏକ ଆଇନ ପାରିତ କରେ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଅପରାଧ ପାଇଁ 501 ର ଏକ ଜୋରିମନା ଲାଗୁ କରେ , ତେବେ ଏହାର ଅର୍ଥ ଏପରି ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଏହାର ବିପରୀତରେ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଶବ୍ଦର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ପ୍ରଥମ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀସାବ୍ୟସ୍ତିକରଣ ସେହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୋଷୀସାବ୍ୟସ୍ତିକରଣ ମଧ୍ୟ ସେହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ; ଯଦି ଏହା ଅନ୍ୟଥା ହୋଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ପ୍ରଥମ ଅପରାଧ ପାଇଁ କମ୍ ଦଣ୍ଡର ଚେତାବନୀ ଦେବା ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଅଧିକ ଦଣ୍ଡ ଲାଗୁ କରିବା ଅଯଥା ହୋଇଥାଆନ୍ତା । ଏହି ମାମଲା ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ" ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧ "ଶବ୍ଦଗୁଡିକ ପାଇଁ ଆମର ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ସମର୍ଥନ କରେ ।

([1]) A.I.R. 1959 All. 695.
([2]) A.I.R. 1960 All. 629
([3]) (1889) L.R 22 Q.B.D. 345, 349.

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ପରାମର୍ଶଦାତା ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଏଥିରେ ରାଜି ହୁଅନ୍ତି ଯେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧଟି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପରାଧକୁ ସୂଚିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, କିନ୍ତୁ ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯେହେତୁ ଏହା "ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଯୋଡ଼ିବାର ଅର୍ଥ ହେବ, ତେଣୁ ଏହା ଆହୁରି ଅଧିକ ଶବ୍ଦଗୁଡିକୁ ଯୋଡ଼ିବାର ଯଥାର୍ଥତାକୁ ଦର୍ଶାଇବ ଯାହା ସୂଚିତ କରିବ ଯେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧ, ପ୍ରଥମ ଅପରାଧ ଭଳି ସମାନ ପ୍ରକାରର ହେବା ଉଚିତ । ଏହା ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିତ୍ତିହୀନ ଯୁକ୍ତି । "ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧ" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିଟି ରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇଥିବା ଅପରାଧ, ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ କାରଣ ଏହା ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ଏବଂ, ଯେପରି ଆମେ ପରେ ଦର୍ଶାଇବୁ, ଉପଧାରାର ଢାଞ୍ଚାର ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପ୍ରଭାବରୁ ମଧ୍ୟ ଏହା ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧକୁ ସମାନ ପ୍ରକାରର ଅପରାଧରେ ସୀମିତ ରଖିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ।

ଆମେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବଳ ଧାରା 16 ର ଉପ-ଧାରା (1) ର ସେହି ଅଂଶ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ରହି ଆସୁଛୁ ଯାହା ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ସହିତ ଜଡିତ । ଉପଧାରାକୁ ସାମଗ୍ରିକ ଭାବେ ବିଚାରକୁ ନେଲେ ଆମେ ଜାଣିପାରିବା ଯେ ଏହା "ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧ" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିଟିର ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ସମର୍ଥନ କରେ, ଯାହା ଆମକୁ ବିବେକକୁ ତୁଷ୍ଟି କରିଛି ।ଏଥିରେ ପ୍ରାବଧାନ ରହିଛି ଯେ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଖଣ୍ଡ (a) ରୁ (g) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ କୌଣସି କୁକାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେ ପ୍ରଥମ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦଣ୍ଡ , ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଅଧିକ ଦଣ୍ଡ ଏବଂ ତୃତୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ତାଠାରୁ ଅଧିକ ଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡନୀୟ ହେବେ ।ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ବିଭିନ୍ନ ଖଣ୍ଡରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ କୃତି କିମ୍ବା ଅକୃତିଗୁଡିକ ଅପରାଧକୁ ସୂଚାନ୍ତି ଯେଉଁଗୁଡିକ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ଦେବାର ପ୍ରାବଧାନ ରହିଛି । ଉପଧାରାର ଏହି ଢାଞ୍ଚାରୁ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସୂଚିତ ହୁଏ ଯେ କେବଳ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଖଣ୍ଡ (a) ଅଧିନିୟମର ପ୍ରାବଧାନ କିମ୍ବା ତାହା ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ନିୟମର ଉଲଂଘନ କରି କୌଣସି ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଆମଦାନୀ , ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଉତ୍ପାଦନ, ସଂରକ୍ଷଣ, ବିକ୍ରୟ କିମ୍ବା ବିତରଣ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ ଜଡ଼ିତ । ଏହି ଖଣ୍ଡଟି ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ନିୟମର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାବଧାନଗୁଡିକର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ବିଷୟରେ ବିଚାର କରେ, ଯାହା ଅଗଣିତ । ଏଥିରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଆଚରଣ, କୃତି ବା ଅକୃତି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଯେଉଁଗୁଡିକ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଦଣ୍ଡନୀୟ ତେଣୁ ଏପରି ଯେଉଁଗୁଡିକ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଅପରାଧ । ଦଣ୍ଡ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରୁଥିବା ଉପଧାରାର ସେହି ଅଂଶକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଦ୍ୱାରା, ଆମେ ଦେଖୁ ଯେ ଏହା ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧ ଏବଂ ତୃତୀୟ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅପରାଧଗୁଡିକ ପାଇଁ ବର୍ଦ୍ଧିତ ମାତ୍ରାର ଦଣ୍ଡ

ଦେବାର ପ୍ରାବଧାନ ରଖିଥାଏ ।ଏହା ଅନୁସରଣ କରେ ଯେ ଆଇନର ଏହି ଭାଗରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଅପରାଧ-ଏବଂ ଏହା ସହିତ ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସିଧାସଳଖ ଜଡ଼ିତ ଯେ ଏହା କୌଣସି କୁକାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ ହେବ ଯାହା ଖଣ୍ଡ (a) ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ଏବଂ ସେହିପରି ଏହାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଧାରା ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ।ଆମେ ସୂଚାଇଛୁ ଯେ ସେଠାରେ ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା କୃତି ଏବଂ ଅକୃତିଗୁଡିକ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର । ତେଣୁ "ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ, ଉପଧାରାର କୌଣସି ଖଣ୍ଡ ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ଘଟାଇଥିବା କୌଣସି କୁକାର୍ଯ୍ୟକୁ ବୁଝାଏ, ଯାହାକୁ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ପରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ କରାଯାଇଛି, ଯଦିଓ ଏହି ସ୍ଥଳରେ ଦୁଇଟି ଅପରାଧକୁ ସୂଚାଉଥିବା କୃତି କିମ୍ବା ଅକୃତି ସମାନ ପ୍ରକାରର ହେଉ କିମ୍ବା ନ ହେଉ ।ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଉପଧାରାର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପରାଧ ଘଟାଇଛନ୍ତି ବୋଲି ଧରିନିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ତେଣୁ ସେ ଅଧିକ କଠୋର ଦଣ୍ଡ ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ । ଏପରି ଦଣ୍ଡ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ଦଣ୍ଡବିଧାନ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ନୁହେଁ ।

ଆବେଦନଟି ବିଫଳ ହେଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ଏତଦ୍ୱାରା ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ତୁଷାର କାନ୍ତ ଗୋଛି
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।